

Скарбничка свідчення

“Зараз—той час, і сьогодні—той день, щоб дізнатися ... для себе, що євангелія є істинною”.

Старійшина Крейг С. Крістенсен з президентства сімдесятиків, “Я знаю це сам”, Ліягона, лист. 2014, с. 52.

Леонардо Родрігес

Ґрунтується на справжніх подіях

“Тось, я знаю сам, ... бо Господь Бог зробив так, що це явилось мені через Його Святого Духа” (Алма 5:46).

Сабріна спостерігала, як мама іде до дверей зі своїми сусідками. “Дякую за цю книгу”,— сказав тато. Він тримав Книгу Мормона.

“Матусю, чому ви з усіма говорите про Церкву?”— запитала Сабріна пізніше, коли вони разом мили посуд.

“Тому що моє свідчення про Церкву подібне до скарбу,— сказала мама.— Я відчуваю щастя. І я хочу ділитися цим з іншими, аби і вони також мали радість!”

Сабріна уявила мамине сяюче намисто у її скарбничці для

прикрас. “Що ти маєш на увазі під словом “скарб”?”

“Знаєш, свідчення є дуже цінним,— сказала мама.— Це—дар від Небесного Батька, який допомагає нам знати, що є істинним”.

“Як ти його здобула?”— хотіла знати Сабріна.

Мама дала Сабріні сяючу чистотою тарілку, яку треба було витерти. “Крок з кроком. Коли я молюся або читаю Писання, то відчуваю мир і тепло всередині. Саме так я збільшую скарбничку свого свідчення”.

Сабріна повільно кивнула головою. Чи могла вона здобути скарбничку свідчення?

Який скарб збільшується, якщо ви ним ділитесь?

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕНДРЮ БОСЛІ

В неділю вчителька Початкового товариства Сабріни розповідала історію про Ісуса Христа. Сабріна уважно слухала. Сестра Лопес сказала, що Ісус запрошував усіх малих дітей прийти до Нього. Він благословив їх і навчав. Коли Сабріна думала про Ісуса, то почала відчувати тепло в серці.

Сабріна поспішила знайти маму після Початкового товариства. “Мамо, а знаєш що?”— вона розповіла мамі про тепле почуття.

“Чудово!— сказала мама.— Це почуття з’являється, коли Святий Дух торкається наших сердець і дає нам зрозуміти, що євангелія—істинна”.

Сабріна усміхнулася мамі. “Саме це і сталося! Я відчула щастя”. Святий Дух був настільки тихим, що Сабріна знала, що не помітила б його, якби не була благоговійною.

Мама міцно її обняла. “Тепер ти здобуваєш свою скарбничку свідчення”. Сабріна також обняла маму. Вона хотіла розповідати про свій скарб усім—так само, як мама! Але як вона могла це робити?

Того вечора Сабріна знайшла картку з поясненням, як безкоштовно отримати церковні матеріали із зображенням Ісуса Христа. Вона поклала їх у свій рюкзак.

Наступного дня, коли почалася перерва, Сабріна згадала про картку. Вона вийняла її і пішла пошукати свою подругу Карлу. “Ось, Карло, це—для тебе”,— сказала Сабріна.

Карла роздивлялася картку. Дякую! Мені подобаються зображення Ісуса”.

Сабріна показала Карлі адресу вебсайту на зворотній стороні. “Ти можеш дізнатися більше про Ісуса Христа тут”.

“А яка це церква?”— запитала Карла.

“Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів,— сказала Сабріна.— Я щаслива, коли іду до церкви і більше дізнаюся про Ісуса”.

Карла поклала картку в кишеню. “Мені треба показати цю картку мамі”.

Через кілька тижнів Карла підбігла до Сабріни перед початком

уроків. “Мені треба тобі щось сказати!”,— сказала вона. На її обличчі була велика усмішка.

Сабріна відчула радісне хвилювання. Що б це могло бути? Карла усміхнулася. “Моя сім’я ходила до твоєї церкви! І все було так, як ти казала—я відчувала щастя, коли була там”.

“Я знаю, що ти відчувала Святого Духа!”— сказала Сабріна.

“І думаю, що ми скоро будемо христитися!”

Сабріна підскочила і обняла Карлу. Тепер вони могли ділитися своїми скарбничками свідчення разом! ■

Автор живе в Амазонас, Бразилія.

